

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 10

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

15 stycznia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 21/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 22/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1347/2008 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r..... 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 23/2009 z dnia 14 stycznia 2009 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1282/2001 w odniesieniu do końcowej daty składania deklaracji zbiorów i produkcji na rok gospodarczy 2008/2009 6

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt (Wersja skodyfikowana) 7

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/24/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów z Hiszpanii 14

Komisja

2009/25/Euratom:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie zawarcia Umowy o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i rządem Republiki Kazachstanu 15

Umowa o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Republiki Kazachstanu 16

2009/26/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2008 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa o przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8554) 22

2009/27/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 12 stycznia 2009 r. zmieniająca dodatek do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do niektórych zakładów mleczarskich w Bułgarii (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 9000) ⁽¹⁾ 23

2009/28/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 stycznia 2009 r. dotycząca niewłączenia flurprimidolu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8967) ⁽¹⁾ 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2009/29/WPZiB z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Somalijską w sprawie statusu sił morskich dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Somalijskiej w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta 27

Umowa między Unią Europejską a Republiką Somalijską w sprawie statusu sił morskich dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Somalijskiej w ramach operacji wojskowej UE Atalanta 29

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 02, tom 04, s. 307) 35

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 21/2009

z dnia 14 stycznia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	147,8
	MA	42,4
	TN	134,4
	TR	117,3
	ZZ	110,5
0707 00 05	JO	155,5
	MA	98,3
	TR	147,7
	ZZ	133,8
0709 90 70	MA	119,1
	TR	131,1
	ZZ	125,1
0805 10 20	EG	44,7
	IL	56,2
	MA	60,4
	TN	47,4
	TR	59,3
	ZZ	53,6
0805 20 10	MA	82,3
	TR	58,0
	ZZ	70,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	63,6
	EG	91,8
	IL	64,7
	JM	120,5
	TR	68,1
	ZZ	81,7
0805 50 10	EG	47,1
	MA	67,1
	TR	60,5
	ZZ	58,2
0808 10 80	CA	87,4
	CN	64,4
	MK	34,8
	US	115,3
	ZZ	75,5
0808 20 50	CN	41,5
	US	114,7
	ZZ	78,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 22/2009**z dnia 14 stycznia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1347/2008 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2009 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1347/2008⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 1347/2008.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1347/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1347/2008 zastępują się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 15 stycznia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 81.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 15 stycznia 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	21,96
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	19,22
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	19,22
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	21,96

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

2.1.2009-13.1.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Gielda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	176,48	117,05	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	217,05	207,05	187,05	127,70
Premia za Zatokę	—	13,70	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	28,08	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 9,51 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 6,90 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 23/2009**z dnia 14 stycznia 2009 r.****wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 1282/2001 w odniesieniu do końcowej daty składania deklaracji zbiorów i produkcji na rok gospodarczy 2008/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2001 ⁽²⁾ przewiduje, że producenci składają deklaracje zbiorów i produkcji najpóźniej do dnia 10 grudnia, w celu zapoznania jej w odpowiednim czasie z sytuacją dotyczącą produkcji wina we Wspólnocie.
- (2) Konieczność dostosowania systemu informatycznego zarządzania obowiązkowymi deklaracjami związanymi z działkami winorośli w rejestrze winnic, a zwłaszcza destylacją alkoholu spożywczego wynikająca z nowych środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 479/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1493/1999, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 3/2008 oraz uchylającym rozporządzenia (EWG) nr 2392/86 i (WE) nr 1493/1999 ⁽³⁾ w jednym państwie członkowskim spowodowała opóźnienie w udostępnieniu tego systemu producentom.
- (3) W innym państwie członkowskim zaistniał problem zdolności przerobowych w niektórych ośrodkach informatycznych, w których producenci muszą składać przed-

miotowe deklaracje. Rozpatrzenie w tych ośrodkach wszystkich deklaracji przed wyznaczonym terminem jest niemożliwe.

- (4) Aby zaradzić tym dwóm różnym sytuacjom, które wynikły z przyczyn niezależnych od producentów, a tym samym uniknąć nałożenia na nich niesłusznym kar, należy zatem przedłużyć im termin składania deklaracji zbiorów i produkcji i pozostawić państwom członkowskim możliwość dodatkowego wydłużenia tego okresu do określonego ostatecznego terminu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1282/2001, w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009 deklaracje, o których mowa w art. 2 i 4 wymienionego rozporządzenia, można składać do dnia 31 grudnia 2008 r. Państwa członkowskie mogą przedłużyć ten termin najpóźniej do dnia 15 stycznia 2009 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 10 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 29.6.2001, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 148 z 6.6.2008, s. 1.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/119/WE

z dnia 18 grudnia 2008 r.

ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 91/629/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy sporządzić jej wersję ujednoliconą.

(2) Większość państw członkowskich ratyfikowało Europejską konwencję o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich. Wspólnota również zatwierdziła powyższą konwencję na mocy decyzji Rady 78/923/EWG ⁽⁵⁾.

(3) Cielęta, jako żywe zwierzęta, znajdują się w wykazie produktów wymienionych w załączniku I do Traktatu.

(4) Hodowla cieląt jest nieodłączną częścią rolnictwa. Stanowi źródło dochodu części ludności rolniczej.

(5) Różnice, które mogą zakłócać warunki konkurencji, stoją w konflikcie ze sprawnym funkcjonowaniem organizacji wspólnego rynku cieląt i produktów z cielęciny.

(6) Zachodzi potrzeba ustanowienia wspólnych minimalnych norm ochrony hodowlanych cieląt lub cieląt przeznaczonych na tuczenie, w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji.

(7) Stwierdzono naukowo, iż cielęta potrzebują do prawidłowego rozwoju środowiska odpowiadającego ich potrzebom gatunku stadnego. Z tego powodu powinny być hodowane w grupach. Zarówno cielęta chowane w grupie, jak i indywidualnych kojcach powinny mieć wystarczająco dużo miejsca do ruchu, kontaktu z innym bydłem oraz do normalnych ruchów związanych z wstawianiem lub kładzeniem się.

(8) Konieczne jest informowanie odpowiednich urzędów, producentów, konsumentów oraz innych stron o postępach w tej dziedzinie. W związku z powyższym Komisja powinna, w oparciu o opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, prowadzić intensywne badania naukowe w celu wypracowania najbardziej wydajnych systemów hodowlanych z punktu widzenia właściwych warunków utrzymania cieląt. Należy wprowadzić stosowne przepisy na okres przejściowy w celu umożliwienia Komisji pomyślnego wykonania powyższego zadania.

(9) Należy podjąć niezbędne środki w celu wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁶⁾.

(10) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia minimalne normy ochrony cieląt przeznaczonych do hodowli oraz tuczenia.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 grudnia 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 324 z 30.12.2006, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 28.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 323 z 17.11.1978, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „cielę” oznacza bydło do sześciu miesięcy życia;
- 2) „właściwy organ” oznacza właściwy organ określony w art. 2 pkt 6 dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾.

Artykuł 3

1. Od dnia 1 stycznia 1998 r. w stosunku do wszystkich nowo budowanych lub przebudowywanych oraz do wszystkich oddanych do użytku po tym dniu gospodarstw stosuje się następujące przepisy:

- a) żadne cielę w wieku powyżej ośmiu tygodni nie jest trzymane w osobnym kojcu, poza przypadkiem gdy lekarz weterynarii stwierdzi, że względu na stan zdrowia lub zachowanie zwierzęcia, że należy je odizolować w celu poddania leczeniu. Szerokość indywidualnego kojca dla cieląt jest co najmniej równa wysokości cielęcia w kłębie, zmierzonej w pozycji stojącej, natomiast długość jest co najmniej równa długości ciała cielęcia, mierzonego od czubka nosa do krawędzi ogonowej guza kulszowego, pomnożonej przez 1,1.

Indywidualne kojce dla cieląt (z wyjątkiem izolatek przeznaczonych dla chorych zwierząt) nie mogą mieć ścian litych, lecz muszą mieć takie prześwity, które umożliwiają cielętom bezpośredni kontakt wzrokowy i fizyczny;

- b) dla cieląt trzymany w grupach nieograniczona przestrzeń dostępna dla każdego cielęcia wynosi co najmniej 1,5 m² dla każdego cielęcia żywej wagi do 150 kilogramów, co najmniej 1,7 m² dla każdego cielęcia żywej wagi od 150 kilogramów do 220 kilogramów i co najmniej 1,8 m² dla każdego cielęcia żywej wagi 220 kilogramów i więcej.

Jednakże powyższe przepisy nie mają zastosowania do:

- a) gospodarstw posiadających mniej niż sześć cieląt;
- b) cieląt trzymany z ich matkami w okresie ssania.

2. Od dnia 31 grudnia 2006 r. przepisy ust. 1 mają zastosowanie do wszystkich gospodarstw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

Artykuł 4

Państwa członkowskie zapewniają, aby warunki hodowli cieląt były zgodne z ogólnymi przepisami ustanowionymi w załączniku I.

Artykuł 5

Przepisy ogólne załącznika I mogą zostać zmienione zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2, w celu uwzględnienia postępu naukowego.

Artykuł 6

Do dnia 1 stycznia 2006 r. Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie, przygotowane na podstawie opinii otrzymanej z Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na temat systemów intensywnej hodowli, które są zgodne z wymogami dotyczącymi właściwych warunków utrzymania cieląt z punktu widzenia patologicznego, zootechnicznego, fizjologicznego i behawioralnego, jak również na temat społeczno-ekonomicznych wpływów różnych systemów, wraz z wnioskami dotyczącymi ustaleń ze sprawozdania.

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie gwarantują, że prowadzone są inspekcje pod nadzorem właściwego organu w celu sprawdzenia, czy przepisy niniejszej dyrektywy są przestrzegane.

Inspekcje te, które mogą być przeprowadzane przy okazji kontroli dokonywanych dla innych celów, corocznie obejmują statystycznie reprezentatywną próbkę różnych systemów hodowli wykorzystywanych w każdym państwie członkowskim.

2. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2, przygotowuje kodeks zasad stosowanych przy przeprowadzaniu inspekcji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Co dwa lata, do ostatniego dnia roboczego miesiąca kwietnia, a po raz pierwszy do dnia 30 kwietnia 1996 r., państwa członkowskie informują Komisję o wynikach inspekcji przeprowadzanych w czasie poprzednich dwóch lat zgodnie z niniejszym artykułem, w tym o liczbie inspekcji w stosunku do liczby gospodarstw na ich terytorium.

Artykuł 8

Zwierzęta z kraju trzeciego mogą zostać wwieziane do Wspólnoty tylko, jeśli towarzyszy im zaświadczenie wydane przez właściwy organ w danym kraju, potwierdzające, że były one traktowane co najmniej w taki sposób, jak zwierzęta o pochodzeniu wspólnotowym, zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Ekspersi weterynaryjni Komisji mogą, tam gdzie to konieczne dla jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, przeprowadzać kontrole na miejscu, w porozumieniu z właściwymi organami. Osoby prowadzące te kontrole stosują szczególne środki higieny osobistej niezbędne dla wyeliminowania jakiegokolwiek ryzyka przeniesienia choroby.

Państwo członkowskie, na którego terytorium jest przeprowadzana kontrola, udziela wszelkiej niezbędnej pomocy ekspertom w wykonywaniu ich obowiązków. Komisja informuje właściwy organ danego państwa członkowskiego o wynikach kontroli.

Właściwy organ danego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie środki, jakie mogą okazać się konieczne dla uwzględnienia wyników kontroli.

W stosunkach z krajami trzecimi stosuje się przepisy rozdziału III dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich ⁽¹⁾.

Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2 niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 11

Państwa członkowskie mogą, zgodnie z ogólnymi zasadami Traktatu, utrzymać lub stosować na swoim terytorium bardziej restrykcyjne przepisy dotyczące ochrony cieląt niż te określone w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich takich środkach.

Artykuł 12

Dyrektywa 91/629/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku II część A, zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

1. Materiały wykorzystywane do budowy pomieszczeń dla cieląt, w szczególności boksów, i sprzęt, z którym cielęta mogą mieć kontakt, nie mogą być dla nich szkodliwe oraz muszą umożliwiać ich dokładne oczyszczenie i zdezynfekowanie.
2. Do czasu ustanowienia norm wspólnotowych w tej sprawie przewody i sprzęt elektryczny muszą być zainstalowane zgodnie z obowiązującymi normami krajowymi, w celu uniknięcia porażenia prądem.
3. Izolacja, ogrzewanie oraz wentylacja budynku muszą zapewniać, aby przepływ powietrza, poziom kurzu, temperatura, stosunkowa wilgotność powietrza oraz skupienie gazu były utrzymywane w ramach limitów, które nie są szkodliwe dla cieląt.
4. Wszelki sprzęt automatyczny lub mechaniczny mający znaczenie dla zdrowia i warunków utrzymania cieląt musi być sprawdzany co najmniej raz dziennie. W przypadku odkrycia wad muszą one być usuwane natychmiast lub, jeśli jest to niemożliwe, należy podjąć odpowiednie kroki w celu ochrony zdrowia i warunków utrzymania cieląt do czasu usunięcia wad, szczególnie poprzez wykorzystanie alternatywnych metod karmienia i utrzymanie zadowalającego środowiska.

W przypadku używania systemu sztucznej wentylacji należy zapewnić odpowiedni system zapasowy w celu zagwarantowania wystarczającej wymiany powietrza dla ochrony zdrowia i stanu cieląt w przypadku awarii systemu, jak również system alarmowy w celu ostrzeżenia właściciela o zaistniałym problemie. System alarmowy musi być testowany regularnie.

5. Cielęta nie mogą być trzymane ciągle w ciemności. Aby sprostać ich potrzebom behawioralnym i fizjologicznym, należy zapewnić, uwzględniając różne warunki klimatyczne w państwach członkowskich, odpowiednie naturalne lub sztuczne oświetlenie; w przypadku tego ostatniego musi ono działać przez okres co najmniej równy okresowi naturalnego światła normalnie dostępnego między godziną 9.00 a 17.00. Ponadto musi być dostępne odpowiednie oświetlenie (stałe lub przenośne), wystarczająco mocne dla przeprowadzenia kontroli cieląt w każdym czasie.
6. Wszystkie cielęta hodowane muszą być kontrolowane przez właściciela lub osobę za nie odpowiedzialną co najmniej dwa razy dziennie, natomiast cielęta utrzymywane w systemie otwartym przynajmniej raz dziennie. Każde cielę, które wydaje się chore lub ranne, musi być niezwłocznie poddawane właściwemu leczeniu oraz jak najszybciej należy uzyskać poradę weterynaryjną dla każdego z cieląt, w przypadku którego opieka hodowcy stada nie przynosi rezultatów. Tam, gdzie to konieczne, należy izolować chore lub ranne cielęta w odpowiednich pomieszczeniach z suchym, wygodnym podłożem.
7. Pomieszczenia dla cieląt muszą być budowane w taki sposób, aby umożliwić każdemu cielęciu położenie się, odpoczynek, wstanie oraz oczyszczenie siebie bez trudności.
8. Cielęta nie są utrzymywane na uwięzi, z wyjątkiem cieląt hodowanych grupowo, które mogą być wiązane na okres nie dłuższy niż jedna godzina podczas karmienia mlekiem lub substytutem mleka. W przypadku stosowania uwięzi nie mogą one ranić cieląt, są regularnie sprawdzane i w razie konieczności poprawiane, tak aby przez cały czas były wygodnie dopasowane. Wszelkie pęta są wykonane w taki sposób, by eliminować ryzyko uduszenia lub zranienia zwierzęcia oraz aby pozwalały cielęciu na poruszanie się, zgodnie z pkt 7.
9. Pomieszczenia, kojce, wyposażenie i przybory używane dla cieląt muszą być właściwie czyszczone i dezynfekowane w celu zapobiegania zakażeniu krzyżowemu oraz rozwojowi organizmów przenoszących choroby. Ekskrementy, uryne i niezjedzone lub wyplute resztki pokarmu należy usuwać tak często, jak to jest konieczne dla zmniejszenia odoru i unikania gromadzenia się much i gryzoni.
10. Podłoże musi być gładkie, lecz nie śliskie w celu zapobieżenia kontuzjom cieląt oraz być tak zaprojektowane, aby nie powodować poranienia lub cierpienia cieląt stojących lub leżących na nim. Muszą one być odpowiednio do rozmiaru i wagi cieląt oraz stanowić sztywną, równą i stabilną powierzchnię. Powierzchnia do leżenia musi być wygodna, czysta i odpowiednio osuszana oraz nie może negatywnie wpływać na cielęta. W przypadku wszystkich cieląt poniżej dwóch tygodni należy zapewnić odpowiednią podściółkę.

11. Wszystkie cielęta korzystają z odpowiedniej diety dostosowanej do ich wieku, wagi oraz potrzeb behawioralnych i fizjologicznych, w celu promowania dobrego stanu zdrowia oraz dobrych warunków życia. W tym celu ich żywność zawiera wystarczającą ilość żelaza, aby zapewnić średni poziom hemoglobiny we krwi w wysokości co najmniej 4,5 mmola/litr; każde cielę w wieku powyżej dwóch tygodni ma zapewnioną minimalną dzienną rację paszy zawierającej łatwe do przyswojenia włókna, ta ilość jest zwiększana od 50 g do 250 g dziennie dla cieląt w wieku od 8 do 20 tygodnia życia. Cielętom nie można zakładać kagańców.
 12. Wszystkie cielęta muszą być karmione co najmniej dwa razy dziennie. Jeśli cielęta są trzymane w grupach i nie są karmione *ad libitum* lub przez automatyczny system karmienia, każde cielę musi mieć dostęp do paszy w tym samym czasie, co inne cielęta w danej grupie.
 13. Wszystkie cielęta powyżej dwóch tygodni muszą mieć dostęp do wystarczającej ilości świeżej wody lub mieć możliwość zaspokajania pragnienia poprzez picie innych płynów. Jednakże w upalnych warunkach pogodowych oraz dla cieląt, które są chore, świeża woda pitna jest stale dostępna.
 14. Sprzęt do karmienia i pojenia musi być zaprojektowany, skonstruowany, umieszczony i konserwowany w sposób minimalizujący możliwość zatrucia paszy i wody dla cieląt.
 15. Każde cielę otrzymuje siarę bydlęcą w możliwie jak najkrótszym czasie po urodzeniu, a w każdym przypadku w ciągu pierwszych sześciu godzin życia.
-

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(określone w art. 12)

Dyrektywa Rady 91/629/EWG
(Dz.U. L 340 z 11.12.1991, s. 28)

Dyrektywa Rady 97/2/WE
(Dz.U. L 25 z 28.1.1997, s. 24)

Decyzja Komisji 97/182/WE
(Dz.U. L 76 z 18.3.1997, s. 30)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 wyłącznie załącznik III pkt 25
(Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(określonych w art. 12)

Dyrektywy	Termin przeniesienia
91/629/EWG	1 stycznia 1994 r.
97/2/WE	31 grudnia 1997 r.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 91/629/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 i 2	Artykuł 1 i 2
Artykuł 3 ust. 1	—
Artykuł 3 ust. 2	—
Artykuł 3 ust. 3 akapit pierwszy	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 3 ust. 3 akapit drugi słowa wprowadzające	Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi słowa wprowadzające
Artykuł 3 ust. 3 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi lit. a)
Artykuł 3 ust. 3 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi lit. b)
Artykuł 3 ust. 3 akapit trzeci	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 4	—
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 4
Artykuł 5–10	Artykuł 5–10
Artykuł 11 ust. 1	—
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 11
—	Artykuł 12
—	Artykuł 13
Artykuł 12	Artykuł 14
Załącznik	Załącznik I
—	Załącznik II
—	Załącznik III

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 4 grudnia 2008 r.

w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów z Hiszpanii

(2009/24/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 263,

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.
- (2) W związku z wygaśnięciem mandatu pani Marii Dolores ALARCÓN MARTÍNEZ zwolniło się stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r., na stanowisko zastępcy członka w Komitecie Regionów zostaje mianowany:

— Pan Juan Antonio MORALES RODRÍGUEZ, Director General de Relaciones Institucionales y Acción Exterior, Murcia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
N. KOSCIUSKO-MORIZET
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 grudnia 2006 r.

w sprawie zawarcia Umowy o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i rządem Republiki Kazachstanu

(2009/25/Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

Niniejszym w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej zatwierdza się Umowę o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i rządem Republiki Kazachstanu. Tekst umowy stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

uwzględniając zgodę Rady,

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Komisji lub członka Komisji odpowiedzialnego za politykę w dziedzinie energii do podpisania umowy i podjęcia wszystkich kroków koniecznych do wejścia w życie niniejszej umowy, która zostanie zawarta w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

a także mając na uwadze, co następuje:

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 2006 r.

Umowa o współpracy w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i rządem Republiki Kazachstanu powinna zostać zawarta,

W imieniu Komisji

Andris PIEBALGS

Członek Komisji

UMOWA

o współpracy na rzecz pokojowego wykorzystania energii jądrowej między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Republiki Kazachstanu

EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ, zwana dalej „Wspólnotą”,

i

RZĄD REPUBLIKI KAZACHSTANU, zwany dalej „rządem Kazachstanu”,

nazywane również dalej odpowiednio „Stroną” lub „Stronami”,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że Umowa o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kazachstanu, z drugiej strony, która weszła w życie w dniu 1 lipca 1999 r., stanowi, że handel materiałami jądrowymi podlega postanowieniom szczególnej umowy, która ma zostać zawarta między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Kazachstanu,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że Strony podpisały Umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Republiką Kazachstanu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego oraz Umowę o współpracy pomiędzy rządem Republiki Kazachstanu i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej w dziedzinie kontrolowanej syntezy termojądrowej, które weszły w życie odpowiednio w dniu 1 czerwca 2003 r. i 13 kwietnia 2004 r.,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że wszystkie państwa członkowskie Wspólnoty oraz Republika Kazachstanu są stronami Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, zwanego dalej „układem o nierozprzestrzenianiu”,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że Wspólnota, jej państwa członkowskie oraz Republika Kazachstanu są zobowiązane do zagwarantowania, by badania, rozwój i wykorzystywanie energii jądrowej w celach pokojowych realizowane były w sposób zgodny z celami układu o nierozprzestrzenianiu,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że zabezpieczenia materiałów jądrowych są stosowane we Wspólnocie zarówno na mocy rozdziału VII tytułu II Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwanego dalej „traktatem Euratom”), jak i na mocy porozumień o zabezpieczeniach zawartych między Wspólnotą, jej państwami członkowskimi a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (zwaną dalej „MAEA”), zaś w Republice Kazachstanu są stosowane na mocy porozumienia między Republiką Kazachstanu a Międzynarodową Agencją Energii Atomowej w sprawie stosowania zabezpieczeń w związku z układem o nierozprzestrzenianiu, która weszła w życie w dniu 11 sierpnia 1995 r., zwaney dalej „porozumieniem w sprawie zabezpieczeń”,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że Wspólnota, jej państwa członkowskie oraz rząd Kazachstanu potwierdzają swoje poparcie dla MAEA i jej wzmocnionego systemu zabezpieczeń,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że Strony ułatwiają handel materiałami jądrowymi między sobą lub między upoważnionymi osobami lub przedsiębiorstwami mającymi miejsce zamieszkania lub siedzibę odpowiednio na terytoriach Wspólnoty i Republiki Kazachstanu, we wspólnym interesie producentów, sektora jądrowego cyklu paliwowego, zakładów użyteczności publicznej i konsumentów,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że powinny zostać uwzględnione zobowiązania rządu każdego państwa członkowskiego Wspólnoty i rządu Republiki Kazachstanu podjęte w ramach Grupy Dostawców Jądrowych,

MAJĄC NA WZGLĘDZIE, że podstawa współpracy między Stronami w cywilnym sektorze jądrowym powinna zostać wzmocniona przez umowę ramową,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

1) „materiał jądrowy” oznacza każdy materiał wyjściowy lub specjalny materiał rozszczepialny odpowiadający definicjom tych terminów zawartym w artykule XX statutu MAEA;

2) „Wspólnota” oznacza zarówno:

a) osobę prawną utworzoną na mocy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, będącą Stroną niniejszej Umowy;

b) jak również terytoria, do których Traktat ten ma zastosowanie;

3) „właściwe organy Stron” oznaczają:

— w przypadku Wspólnoty – Komisję Europejską,

— w przypadku rządu Kazachstanu – Komitet ds. Energii Jądrowej Ministerstwa Energii i Zasobów Mineralnych Republiki Kazachstanu.

W przypadku jakiegokolwiek zmiany Strony powiadamiają się wzajemnie drogą dyplomatyczną.

Artykuł 2

Cel

Celem niniejszej Umowy jest stworzenie ram współpracy między Stronami w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej, mających służyć wzmocnieniu ogólnej współpracy między Wspólnotą a Republiką Kazachstanu zgodnie z zasadami obopólnych korzyści i wzajemności oraz bez uszczerbku dla uprawnień żadnej ze Stron.

Artykuł 3

Zakres współpracy

1. Strony mogą współpracować w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej w sposób określony w art. 4–8 niniejszej Umowy w następujących dziedzinach:

a) bezpieczeństwo jądrowe (art. 4);

b) kontrolowana synteza termojądrowa (art. 5);

c) prace badawczo-rozwojowe w innych dziedzinach pokojowego wykorzystania energii jądrowej niż dziedziny przewidziane w lit. a) i b) niniejszego ustępu (art. 6);

d) handel materiałami jądrowymi oraz usługi jądrowego cyklu paliwowego (art. 7);

e) inne dziedziny związane z przedmiotem niniejszej Umowy (art. 8).

2. Współpraca, o której mowa w niniejszym artykule, może mieć miejsce zarówno między Stronami, jak i między upoważnionymi osobami i przedsiębiorstwami mającymi miejsce zamieszkania lub siedzibę we Wspólnocie i w Republice Kazachstanu.

Artykuł 4

Bezpieczeństwo jądrowe

Współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego jest prowadzona zgodnie z Umową o współpracy pomiędzy Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a rządem Republiki Kazachstanu w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego, która weszła w życie w dniu 1 czerwca 2003 r.

Artykuł 5

Kontrolowana synteza termojądrowa

Współpraca w dziedzinie kontrolowanej syntezy termojądrowej jest prowadzona zgodnie z Umową o współpracy pomiędzy rządem Republiki Kazachstanu i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej w dziedzinie kontrolowanej syntezy termojądrowej, która weszła w życie w dniu 13 kwietnia 2004 r.

Artykuł 6

Prace badawczo-rozwojowe w innych dziedzinach pokojowego wykorzystania energii jądrowej

1. Współpraca zostaje rozszerzona na działania badawczo-rozwojowe w obszarze energii jądrowej, stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania Stron i przez nie uzgodnione, inne niż wymienione w art. 4 i 5 niniejszej Umowy, jeżeli wchodzą one w zakres programów realizowanych przez Strony.

2. Współpraca może obejmować w szczególności następujące dziedziny:

a) zastosowania energii jądrowej w medycynie i przemyśle, w tym w produkcji energii elektrycznej;

b) wpływ energii jądrowej na środowisko naturalne;

c) każdą inną dziedzinę prac badawczo-rozwojowych w zakresie energii jądrowej zgodnie z ustaleniami Stron i jeżeli wchodzi ona w zakres programów realizowanych przez Strony.

3. Współpraca gospodarcza realizowana jest przed wszystkim przez:

a) wymianę wiedzy fachowej za pośrednictwem sprawozdań, wizyt, seminariów, spotkań specjalistycznych itp.;

b) wymianę personelu między laboratoriami lub jednostkami zaangażowanymi, również w celach szkoleniowych;

c) wymianę próbek, materiałów, przyrządów i aparatury do celów badawczych;

d) zrównoważony udział we wspólnie prowadzonych badaniach i działaniach.

4. Jeżeli jest to konieczne, zakres i warunki współpracy w przypadku konkretnych projektów określone są w postaci uzgodnień wykonawczych, zawieranych w imieniu Stron przez właściwe organy działające zgodnie z obowiązującymi je wymogami prawnymi Wspólnoty i Republiki Kazachstanu.

Takie uzgodnienia wykonawcze mogą między innymi obejmować postanowienia dotyczące finansowania, przydziału obowiązków w zakresie zarządzania oraz szczegółowe postanowienia dotyczące rozpowszechniania informacji oraz dotyczące praw własności intelektualnej.

5. Koszty wynikające z działań w zakresie współpracy pokrywa Strona, która je ponosi, chyba że Strony wyraźnie uzgodniły inaczej.

Artykuł 7

Handel materiałami jądrowymi oraz świadczenie związanych z tym usług

1. Materiał jądrowy przekazywany między Stronami, bezpośrednio lub za pośrednictwem państwa trzeciego, podlega niniejszej Umowie od momentu jego wprowadzenia na terytorium podlegające jurysdykcji Wspólnoty lub Republiki Kazachstanu, pod warunkiem że Strona dostarczająca powiadomiła pisemnie Stronę otrzymującą przed wysyłką lub w momencie wysyłki, zgodnie z procedurami określonymi w umowie administracyjnej, która zostanie zawarta przez właściwe organy Stron.

2. Materiał jądrowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega postanowieniom niniejszej Umowy do momentu:

a) ustalenia, zgodnie z postanowieniami dotyczącymi zakończenia stosowania zabezpieczeń zawartymi w odnośnej umowie, o której mowa w ust. 6 lit. b) tego artykułu, że nie może on już zostać wykorzystany w żadnych działaniach z zakresu techniki jądrowej istotnych z punktu widzenia zabezpieczeń lub że jego odzyskanie stało się praktycznie niemożliwe;

b) przekazania go poza terytorium podlegające jurysdykcji Wspólnoty lub Republiki Kazachstanu zgodnie z ust. 6 lit. e) niniejszego artykułu; lub

c) uzgodnienia przez Strony na piśmie, że materiał ten przestał podlegać postanowieniom niniejszej Umowy.

3. Każde przekazanie materiału jądrowego przeprowadzone w ramach współpracy dokonywane jest zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty, jej państw członkowskich i Republiki Kazachstanu związanymi z pokojowym wykorzystaniem energii jądrowej, wymienionymi w ust. 6 niniejszego artykułu.

4. Prowadzony między Stronami handel materiałami jądrowymi oraz świadczenie związanych z tym usług odbywa się z zastosowaniem cen rynkowych.

5. Strony starają się unikać sytuacji konfliktowych wymagających zastosowania zabezpieczeń handlowych we wzajemnym handlu materiałami jądrowymi. Jeżeli jednak we wzajemnym handlu materiałami jądrowymi między Stronami pojawią się problemy, które poważnie zagrażałyby funkcjonowaniu przemysłu jądrowego Wspólnoty lub Republiki Kazachstanu, w tym sektora wydobywania uranu, każda ze Stron może zwrócić się o konsultacje, które zostają przeprowadzone najszybciej jak to możliwe w ramach powołanego *ad hoc* komitetu; procedura powoływania i okres działania komitetu oraz ranga uczestników prowadzących konsultacje są określane przez Strony.

Jeżeli w trakcie konsultacji nie będzie możliwe znalezienie akceptowanego przez obie Strony rozwiązania tych problemów, Strona, która zażądała konsultacji, może w celu rozwiązania tych problemów lub złagodzenia ich skutków zastosować właściwe zabezpieczenia zgodnie z przepisami prawa Wspólnoty i Republiki Kazachstanu oraz odpowiednimi zasadami prawa międzynarodowego.

Zastosowanie ust. 5 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla traktatu Euratom i tworzonego na jego podstawie prawa wtórnego.

6. Przekazywanie materiału jądrowego podlega następującym warunkom:

a) materiał jądrowy jest wykorzystywany w celach pokojowych, a nie w żadnym urządzeniu do wybuchu jądrowego ani w pracach badawczych lub rozwojowych nad takim urządzeniem;

b) materiał jądrowy podlega:

— we Wspólnocie – zabezpieczeniom przyjętym przez Euratom zgodnie z traktatem Euratom oraz zabezpieczeniom przyjętym przez MAEA na mocy, odpowiednio, jednego z następujących porozumień o zabezpieczeniach, w jego ewentualnie zmienionej lub nowej wersji, o ile zapewniony jest poziom bezpieczeństwa wymagany zgodnie z traktatem o nierozprzestrzenianiu:

1) Porozumienie między państwami członkowskimi Wspólnoty nieposiadającymi broni jądrowej, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz MAEA, które weszło w życie w dniu 21 lutego 1977 r. (opublikowane jako INFCIRC/193);

2) Porozumienie między Francją, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz MAEA, które weszło w życie w dniu 12 września 1981 r. (opublikowane jako INFCIRC/290);

3) Porozumienie między Zjednoczonym Królestwem, Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz MAEA, które weszło w życie w dniu 14 sierpnia 1978 r. (opublikowane jako INFCIRC/263);

uzupełnionych w odpowiednim czasie protokołami dodatkowymi, które weszły w życie w dniu 30 kwietnia 2004 r. na podstawie dokumentu opublikowanego jako INFCIRC/540 (Wzór protokołu dodatkowego do porozumienia (porozumień) między państwem (państwami) a MAEA w sprawie stosowania zabezpieczeń);

— w Republice Kazachstanu – porozumieniu o zabezpieczeniach, które weszło w życie w dniu 11 sierpnia 1995 r. (opublikowanemu jako INFCIRC/504); uzupełnionemu protokołem dodatkowym do porozumienia między MAEA a Republiką Kazachstanu w sprawie stosowania zabezpieczeń w związku z traktatem o nierozprzestrzenianiu, w dniu 6 lutego 2004 r. na podstawie dokumentu opublikowanego jako

INFCIRC/540 (Wzór protokołu dodatkowego do porozumienia (porozumień) między państwem (państwami) a MAEA w sprawie stosowania zabezpieczeń), jeżeli obowiązuje;

c) jeżeli stosowanie któregośkolwiek porozumienia z MAEA wymienionego w ust. 6 lit. b) niniejszego artykułu zostało z jakiegokolwiek powodu zawieszono lub zakończone we Wspólnocie lub w Republice Kazachstanu, dana Strona zawiera porozumienie z MAEA o tych samych skutkach i tym samym zakresie co porozumienia o zabezpieczeniach wymienione w ust. 6 lit. b) pkt 1 lub pkt 2 lub, jeżeli nie jest to możliwe;

Wspólnota w zakresie, w jakim jej to dotyczy, stosuje zabezpieczenia oparte na systemie zabezpieczeń Euratom i zapewniające takie same skutki i tym samym zakres co porozumienia o zabezpieczeniach wymienione w ust. 6 lit. b) pkt 1 lub, jeżeli nie jest to możliwe;

Strony dokonują uzgodnień o zastosowaniu zabezpieczeń o tych samych skutkach i tym samym zakresie co porozumienia o zabezpieczeniach wymienione w ust. 6 lit. b) pkt 1 lub 2;

d) zastosowanie środków ochrony fizycznej, które spełniają przynajmniej kryteria określone w załączniku C do dokumentu MAEA INFCIRC/254/Rev.6/Part 1 (Wytyczne dotyczące przekazywania materiałów jądrowych) z ewentualnymi zmianami; w uzupełnieniu do tego dokumentu państwa członkowskie Wspólnoty, w stosownych przypadkach Komisja Europejska oraz Republika Kazachstanu przy stosowaniu środków ochrony fizycznej będą odnosiły się do zaleceń zawartych w dokumencie MAEA INFCIRC/225/Rev.4 (Ochrona fizyczna materiałów jądrowych i obiektów jądrowych) z ewentualnymi zmianami. Transport międzynarodowy podlega postanowieniom Międzynarodowej konwencji o ochronie fizycznej materiałów jądrowych (dokument MAEA INFCIRC/274/Rev.1), z ewentualnymi zmianami i w wersji przyjętej przez Strony oraz państwa członkowskie Wspólnoty, a także przepisom MAEA dotyczącym bezpiecznego transportu materiałów radioaktywnych (Seria norm bezpieczeństwa MAEA TS-R-1/ST-1, zmieniony), z ewentualnymi zmianami i po ewentualnej transpozycji do prawodawstwa Wspólnoty i Republiki Kazachstanu;

e) dalsze przekazywanie wszelkich materiałów podlegających niniejszemu artykułowi poza terytorium podlegające jurysdykcji Wspólnoty lub Republiki Kazachstanu odbywa się wyłącznie na warunkach określonych w wytycznych dotyczących przekazywania materiałów jądrowych, zawartych w dokumencie MAEA INFCIRC/254/Rev.6/Part 1, z ewentualnymi zmianami.

7. Przepisy administracyjne dotyczące handlu materiałami jądrowymi, działalność przemysłowej lub przemieszczania materiałów jądrowych na terytorium Wspólnoty lub Republiki Kazachstanu nie mogą być wykorzystywane w celu ograniczenia handlu lub szkodenia interesom handlowym którejkolwiek ze Stron w zakresie pokojowego wykorzystania energii jądrowej na skalę międzynarodową, jak również na jej własnym terytorium.

Postanowienia niniejszej Umowy nie mogą być wykorzystywane w celu utrudniania swobodnego przepływu materiału jądrowego na terytorium Wspólnoty.

Zastosowanie ust. 7 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla traktatu Euratom i tworzonych na jego podstawie prawa wtórnego.

8. Bez względu na ewentualne zawieszenie lub rozwiązanie niniejszej Umowy z dowolnego powodu, postanowienia ust. 6 niniejszego artykułu obowiązują, dopóki jakikolwiek materiał jądrowy podlegający tym postanowieniom będzie pozostawał pod jurysdykcją Wspólnoty lub Republiki Kazachstanu lub do momentu podjęcia decyzji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Inne dziedziny związane z przedmiotem niniejszej Umowy

1. W ramach swoich uprawnień Strony mogą uzgodnić podjęcie współpracy w innych działaniach w dziedzinie energii jądrowej.

2. W przypadku Wspólnoty działania te musiałyby wchodzić w zakres odpowiednich programów działań oraz spełniać określone dla nich warunki, np. w dziedzinach takich, jak bezpieczeństwo jądrowe, bezpieczny transport materiałów jądrowych, zabezpieczenia czy współpraca w dziedzinie przemysłu służąca wspieraniu określonych aspektów bezpieczeństwa instalacji jądrowych.

3. Do tej współpracy mają również zastosowanie postanowienia art. 6 ust. 4.

Artykuł 9

Obowiązujące prawo

Współpraca na podstawie niniejszej Umowy jest zgodna z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Wspólnoty i Republiki Kazachstanu, jak również z zawartymi przez Strony umowami międzynarodowymi.

Artykuł 10

Własność intelektualna

Wykorzystywanie i rozpowszechnianie informacji oraz praw własności intelektualnej, patentów i praw autorskich związanych ze współpracą prowadzoną na podstawie niniejszej Umowy jest zgodne z załącznikami do umów o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego oraz w dziedzinie kontrolowanej syntezy termojądrowej, o których mowa odpowiednio w art. 4 i 5 niniejszej Umowy.

Artykuł 11

Konsultacje oraz rozstrzygnięcie sporów

1. W celu monitorowania współpracy na mocy niniejszej Umowy Strony będą prowadziły regularne konsultacje w ramach umowy o partnerstwie i współpracy, chyba że uzgodnią specjalne mechanizmy konsultacji.

2. Wszelkie spory wynikające ze stosowania lub interpretacji niniejszej Umowy mogą być rozstrzygane zgodnie z art. 88 umowy o partnerstwie i współpracy.

Artykuł 12

Dwustronne umowy o współpracy w dziedzinie technologii jądrowej

1. Postanowienia niniejszej Umowy zastępują te postanowienia istniejących umów dwustronnych zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi Wspólnoty a Republiką Kazachstanu, które dotyczą praw i obowiązków zawartych w niniejszej Umowie.

2. W zakresie, w jakim postanowienia wspomnianych umów dwustronnych między poszczególnymi państwami członkowskimi Wspólnoty a Republiką Kazachstanu przewidują prawa i obowiązki spoczywające na odnośnych państwach członkowskich i Republice Kazachstanu, które wykraczają poza prawa i obowiązki zawarte w niniejszej Umowie, wspomniane prawa i obowiązki będą nadal wykonywane na podstawie odnośnych umów dwustronnych.

Artykuł 13

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w dniu określonym przez Strony w drodze wymiany not dyplomatycznych następującej po zakończeniu stosownych procedur i pozostaje w mocy przez okres dziesięciu lat.

2. Niniejsza Umowa będzie następnie automatycznie przedłużana o kolejne okresy pięcioletnie, chyba że którakolwiek ze Stron zażąda na piśmie rozwiązania Umowy. Umowa wygasa po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania powiadomienia odnośnej Strony.

3. Jeżeli jedna ze Stron lub którekolwiek państwo członkowskie Wspólnoty naruszy którekolwiek z zasadniczych postanowień niniejszej Umowy, druga Strona może w drodze odpowiedniego pisemnego powiadomienia zawiesić lub wypowiedzieć w całości lub w części współpracę w ramach niniejszej Umowy. Zanim jedna ze Stron podejmie w tym celu odpowiednie działania, Strony konsultują się z myślą o osiągnięciu porozumienia w sprawie środków naprawczych, które należy zastosować, oraz w sprawie czasowych ram ich zastosowania. Takie działanie jest podejmowane wyłącznie wtedy, gdy w ustalonym terminie nie zastosowano uzgodnionych środków lub gdy po upływie terminu określonego przez Strony nie osiągnięto porozumienia.

Artykuł 14

Na mocy wzajemnego porozumienia Stron zmiany mogą zostać włączone do Umowy w formie protokołów, które stanowią integralną część Umowy.

Niniejsza Umowa zostaje sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i kazachskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 grudnia 2006 r.

W imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii
Atomowej
Andris PIEBALGS

W imieniu rządu Republiki Kazachstanu
Bakhtykozha IZMUKHAMBETOV

DECYZJA KOMISJI**z dnia 22 grudnia 2008 r.****dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa o przyjęcie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I)***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8554)**(2009/26/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 11a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 czerwca 2008 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (WE) nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽¹⁾.
- (2) Zgodnie z art. 1 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyło w przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 593/2008.
- (3) Zgodnie z art. 4 tego protokołu, pismem z dnia 24 lipca 2008 r., otrzymanym przez Komisję w dniu 30 lipca 2008 r., Zjednoczone Królestwo poinformowało Komisję o zamiarze przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 593/2008 i uczestniczenia w tym rozporządzeniu.
- (4) W dniu 11 listopada 2008 r. Komisja przekazała Radzie pozytywną opinię odnośnie do wniosku złożonego przez Zjednoczone Królestwo,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 stosuje się do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 2.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 593/2008 wchodzi w życie w Zjednoczonym Królestwie od dnia notyfikowania niniejszej decyzji. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 17 grudnia 2009 r., z wyjątkiem art. 26, który stosuje się od dnia 17 czerwca 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 12 stycznia 2009 r.****zmieniająca dodatek do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii w odniesieniu do niektórych zakładów mleczarskich w Bułgarii***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 9000)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/27/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego załącznik VI rozdział 4 sekcja B lit. f) akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Akcie Przystąpienia Bułgarii i Rumunii przyznano Bułgarii okresy przejściowe na osiągnięcie przez niektóre zakłady mleczarskie zgodności z wymogami rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególnie przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾.
- (2) Dodatek do załącznika VI do Aktu Przystąpienia został zmieniony decyzjami Komisji 2007/26/WE⁽²⁾, 2007/689/WE⁽³⁾, 2008/209/WE⁽⁴⁾, 2008/331/WE⁽⁵⁾, 2008/547/WE⁽⁶⁾, 2008/672/WE⁽⁷⁾ i 2008/827/WE⁽⁸⁾.
- (3) Bułgaria przedstawiła gwarancje, że cztery zakłady mleczarskie zakończyły proces modernizacji i obecnie spełniają wymogi prawa wspólnotowego. Trzy spośród nich są upoważnione do odbioru i przetwarzania bez segregacji mleka surowego spełniającego lub niespełniającego wymagań UE. Dlatego też zakłady te należy dodać do wykazu w rozdziale I dodatku do załącznika VI. Jeden zakład jest upoważniony do odbioru i przetwarzania mleka surowego spełniającego lub niespełniającego wymagań UE na dwóch całkowicie odrębnych liniach produkcyjnych. Zakład ten należy dodać do wykazu w rozdziale II dodatku do załącznika VI.

- (4) Jeden zakład mleczarski wymieniony w rozdziale I będzie przetwarzał jedynie mleko surowe spełniające wymagania UE i zostanie zatem zatwierdzony jako zakład mleczarski spełniający wymogi UE. Dlatego też zakład ten należy skreślić z wykazu w rozdziale I dodatku do załącznika VI.
- (5) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić dodatek do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatek do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 13.1.2007, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 282 z 26.10.2007, s. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 8.3.2008, s. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 97.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 4.7.2008, s. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 27.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 294 z 1.11.2008, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W rozdziale I dodatku do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii dodaje się następujące pozycje:

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
„13	BG 1512033	ET »Voynov-Ventsislav Hristakiev«	s. Milkovitsa obsht. Gulyantsi
14	BG 1612020	ET »Bor-Chvor«	s. Dalbok izvor obsht. Parvomay
15	BG 1612013	»Polidey-2« OOD	s. Domlyan”

W rozdziale I dodatku do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii skreśla się następującą pozycję:

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
„2	BG 2012022	»Bratya Zafirovi« OOD gr. Sliven ul. »Treti mart« 7	gr. Sliven Industrialna zona Zapad”

W rozdziale II dodatku do załącznika VI do Aktu Przystąpienia Bułgarii i Rumunii dodaje się następującą pozycję:

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu	Miasto/ulica lub wieś/region
„15	BG 2812003	»Balgarski yogurt« OOD	s. Veselinovo, obl. Yambolska”

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 stycznia 2009 r.****dotycząca niewłączenia flurprimidolu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8967)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/28/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, podczas gdy prowadzone są równocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu prac.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie, w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje flurprimidol.
- (3) Wpływ flurprimidolu na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 1490/2002 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamającego. Ponadto w rozporządzeniach tych wyznaczono również państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które mają przedłożyć odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 10 ust. 1

rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. W przypadku flurprimidolu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Finlandia, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 20 kwietnia 2007 r.

- (4) Sprawozdanie z oceny zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz grupę roboczą ds. oceny Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji w dniu 31 lipca 2008 r. w formie wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z przeglądu oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy dla substancji czynnej flurprimidolu ⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, a następnie przyjęte w dniu 26 września 2008 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego flurprimidolu opracowanego przez Komisję.
- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka zagrożeń. W szczególności na podstawie dostępnych informacji narażenie użytkowników i pracowników przekraczało AOEL (dopuszczalny poziom narażenia operatora) we wszystkich ocenianych okolicznościach i warunkach stosowania. Ponadto brak było dostępnych danych dotyczących profilu zanieczyszczeń prób wykorzystywanych w badaniach toksykologicznych. W efekcie w oparciu o dostępne dane niemożliwe było ustalenie, czy flurprimidol spełnia kryteria włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (6) Komisja poprosiła powiadamającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy powiadamiający nadal chce utrzymać wniosek o wydanie zezwolenia dla substancji. Powiadamiający przedstawił uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych przez powiadamającego argumentów nie udało się rozwiązać istniejących obaw, a oceny dokonane na podstawie dostarczonych informacji, poddanych analizie w ramach posiedzeń ekspertów Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie wykazały, że można się spodziewać, by w ramach proponowanych warunków stosowania środki ochrony roślin zawierające flurprimidol zasadniczo spełniały wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, s. 23.⁽⁴⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA (2008) 151, wnioski z przeglądu dotyczącego flurprimidolu, sfinalizowane dnia 31 lipca 2008 r.

- (7) Nie należy zatem włączać flurprimidolu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć odpowiednie środki, aby istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające flurprimidol zostały wycofane w ustalonym czasie i nie były odnawiane oraz aby nie były udzielane nowe zezwolenia na te produkty.
- (9) Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie na likwidację, składowanie, wprowadzanie do obrotu lub zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających flurprimidol powinien być ograniczony do 12 miesięcy w celu wykorzystania istniejących zapasów nie dłużej niż przez jeden kolejny sezon wegetacyjny; zapewnia to dostęp rolników do środków ochrony roślin zawierających flurprimidol przez 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia wniosku dla flurprimidolu zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, którego szczegółowe zasady wykonania zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 33/2008 ⁽¹⁾, w celu ewentualnego włączenia go do załącznika I.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Flurprimidolu nie włącza się jako substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

- a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające flurprimidol zostały wycofane do dnia 13 lipca 2009 r.;
- b) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające flurprimidol nie były udzielane ani odnawiane, począwszy od daty publikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie jak najkrótszy i upływa najpóźniej dnia 13 lipca 2010 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 18.1.2008, s. 5.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/29/WPZiB

z dnia 22 grudnia 2008 r.

w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Somalijską w sprawie statusu sił morskich dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Somalijskiej w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej Atalanta

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 15 maja 2008 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję 1814 (2008) wzywającą państwa i organizacje regionalne do podjęcia działań, aby chronić żeglugę zaangażowaną w transport i dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii oraz w działalność Organizacji Narodów Zjednoczonych.

(2) Dnia 2 czerwca 2008 r. RB ONZ przyjęła rezolucję 1816 (2008) upoważniającą – na okres sześciu miesięcy od dnia przyjęcia rezolucji – państwa współpracujące z tymczasowym rządem federalnym Somalii do wpływania na wody terytorialne Somalii i zastosowania w sposób zgodny z właściwymi przepisami prawa międzynarodowego wszelkich środków niezbędnych do powstrzymania aktów piractwa i rozboju z użyciem broni na morzu. Okres obowiązywania tych przepisów przedłużono o 12 miesięcy w drodze rezolucji RB ONZ 1846 (2008) przyjętej dnia 2 grudnia 2008 r.

(3) Dnia 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹⁾ (operacja „Atalanta”).

(4) Artykuł 11 tego wspólnego działania przewiduje, że status sił dowodzonych przez UE i ich personelu przebywającego na terytoriach lądowych państw trzecich lub działającego na wodach terytorialnych lub na wodach wewnętrznych państw trzecich zostaje ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 24 Traktatu.

(5) Po otrzymaniu dnia 18 września 2007 r. upoważnienia Rady, zgodnie z art. 24 Traktatu, prezydencja wspierana przez SG/WP wynegocjowała umowę między Unią Europejską a Republiką Somalijską w sprawie statusu sił morskich dowodzonych przez UE w Republice Somalijskiej.

(6) Umowę tę należy zatwierdzić,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę między Unią Europejską a Republiką Somalijską w sprawie statusu sił morskich dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Somalijskiej.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Somalijską w sprawie statusu sił morskich dowodzonych przez Unię Europejską w Republice Somalijskiej w ramach operacji wojskowej UE Atalanta

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA SOMALIJSKA, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

razem zwane dalej „stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 1814 (2008), 1816 (2008) i 1838 (2008) oraz następne rezolucje,
- pismo z dnia 1 listopada 2008 r. od premiera tymczasowego rządu federalnego Republiki Somalijskiej do Sekretarza Generalnego Rady UE/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa UE w odpowiedzi na przedstawioną przez UE ofertę współpracy oraz powiadomienie o tej ofercie wysłane przez tymczasowy rząd federalny Republiki Somalijskiej do Sekretarza Generalnego ONZ z dnia 14 listopada 2008 r.,
- wspólne działanie Rady UE 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”),
- fakt, że umowa ta nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł 1***Zakres stosowania i definicje**

1. Postanowienia niniejszej umowy stosuje się do sił dowodzonych przez Unię Europejską oraz do ich personelu.
2. Niniejsza umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego wodach wewnętrznych, morzu terytorialnym i przestrzeni powietrznej.
3. Do celów niniejszej umowy:
 - a) „siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)” oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji, ich okręty, statki powietrzne, wyposażenie oraz zasoby, a także środki transportu;
 - b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej w ramach mandatu wynikającego z rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych 1814(2008) i 1816 (2008) oraz wszelkich kolejnych właściwych rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych i Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r.;
 - c) „dowódca operacji UE” oznacza dowódcę operacji;

- d) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę w teatrze działań;
- e) „dowództwo wojskowe UE” oznacza dowództwo wojskowe oraz jego oddziały, niezależnie od ich umiejscowienia, podlegające dowódcom wojskowym UE sprawującym dowództwo lub kontrolę nad operacją;
- f) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki, okręty, statki powietrzne i oddziały należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji, w tym oddziały ochrony okrętów i siły wojskowe zaokrętowane na pokładzie statków handlowych;
- g) „personel EUNAVFOR-u” oznacza personel cywilny i wojskowy przydzielony EUNAVFOR-owi, jak również personel rozlokowany w celu przygotowania operacji oraz personel pełniący misję z ramienia państwa wysyłającego lub instytucji UE w ramach operacji, który, o ile niniejsza umowa nie stanowi inaczej, znajduje się na terytorium państwa przyjmującego, z wyjątkiem personelu lokalnego oraz personelu zatrudnionego przez międzynarodowych dostawców sprzętu i usług;
- h) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u;
- i) „wody” oznaczają wody wewnętrzne i morze terytorialne państwa przyjmującego oraz przestrzeń powietrzną ponad tymi wodami.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. EUNAVFOR i jego personel przestrzegają praw i przepisów państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań lub działalności niezgodnych z celami operacji.
2. EUNAVFOR informuje rząd państwa przyjmującego o okrętach i statkach powietrznych działających na wodach państw przyjmującego i o okrętach zawijających do portów państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Personel EUNAVFOR-u obecny na terytorium lądowym państwa przyjmującego musi zawsze mieć przy sobie paszport lub wojskowy dowód tożsamości.
2. Statki powietrzne i okręty EUNAVFOR-u posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne EUNAVFOR-u, o których poinformowane są właściwe organy państwa przyjmującego.
3. EUNAVFOR ma prawo umieszczać flagę Unii Europejskiej oraz oznaczenia takie jak insygnia wojskowe, tytuły i symbole oficjalne na swych statkach powietrznych i okrętach. Na terytorium lądowym państwa przyjmującego mundury personelu EUNAVFOR-u oznakowane są widocznym emblematem EUNAVFOR-u. Flagi narodowe lub oznaczenia poszczególnych kontyngentów narodowych biorących udział w operacji mogą być umieszczane na mundurach sił EUNAVFOR-u, zgodnie z decyzją dowódcy sił UE.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel EUNAVFOR-u ma wstęp na terytorium lądowe państwa przyjmującego wyłącznie po przedstawieniu dokumentów określonych w art. 3 ust. 1. Personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom paszportowym ani wizowym, kontroli imigracyjnej ani celnej podczas wjazdu, wyjazdu lub pobytu na terytorium państwa przyjmującego.

2. Personel EUNAVFOR-u nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on żadnych praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.
3. EUNAVFOR nie podlega obowiązkowi przedkładania wykazów ani innych dokumentów celnych dotyczących zasobów i środków transportu EUNAVFOR-u służących wsparciu operacji, gdy zasoby lub środki transportu wjeżdżają na terytorium państwa przyjmującego, przejeżdżają przez nie lub z niego wyjeżdżają; nie podlegają one również żadnym kontrolom.
4. Personel EUNAVFOR-u może kierować pojazdami silnikowymi, okrętami i statkami powietrznymi na terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania – odpowiednio – ważnych krajowych, międzynarodowych lub wojskowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota.
5. Do celów operacji państwo przyjmujące przyznaje EUNAVFOR-owi i personelowi EUNAVFOR-u swobodę poruszania się i podróżowania w obrębie swojego terytorium, w tym także swoich wód i przestrzeni powietrznej. Swoboda poruszania się w obrębie morza terytorialnego państwa przyjmującego obejmuje postój i kotwiczenie niezależnie od okoliczności.
6. Do celów operacji EUNAVFOR może prowadzić w obrębie terytorium państwa przyjmującego, w tym na jego wodach oraz w przestrzeni powietrznej, wszelkie ćwiczenia lub szkolenia z użyciem broni, a także start, lądowanie lub przyjęcie na pokład jakiegokolwiek statku powietrznego, lub urządzenia wojskowego.
7. Do celów operacji okręty podwodne EUNAVFOR-u nie mają obowiązku poruszania się po powierzchni wód ani uwidaczniania swojej flagi na morzu terytorialnym państwa przyjmującego.
8. Do celów operacji EUNAVFOR oraz wszelkie wycarterowane przez niego środki transportu mogą korzystać z dróg publicznych, mostów, promów, lotnisk i portów bez uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności. EUNAVFOR nie jest zwolniony z uzasadnionych opłat za usługi zamówione i wykonane na takich samych warunkach, jakie obowiązują w tym zakresie siły zbrojne państwa przyjmującego.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane EUNAVFOR-owi przez państwo przyjmujące

1. Okręty i statki powietrzne EUNAVFOR-u są nietykalne. Funkcjonariusze państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody dowódcy sił UE.
2. Okręty i statki powietrzne EUNAVFOR-u, jak również jego środki transportu, nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.
3. EUNAVFOR, jego okręty, statki powietrzne, mienie i zasoby objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.
4. Archiwa i dokumenty EUNAVFOR-u są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.
5. Korespondencja służbowa EUNAVFOR-u jest nietykalna. Korespondencja służbowa EUNAVFOR-u oznacza wszelką korespondencję związaną z operacją i jej funkcjami.
6. W odniesieniu do zakupywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz obiektów wykorzystywanych przez EUNAVFOR do celów operacji siły EUNAVFOR-u oraz ich dostawcy lub kontrahenci zwolnieni są z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych, podatków i należności o podobnym charakterze. EUNAVFOR nie podlega zwolnieniu z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.
7. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla operacji i zwalnia je z wszelkich ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i podobnych należności innych niż należności za przechowywanie, przewóz i inne świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi EUNAVFOR-u przez państwo przyjmujące

1. Personel EUNAVFOR-u nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie.
2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu EUNAVFOR-u są nietykalne.
3. Personel EUNAVFOR-u korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego niezależnie od okoliczności.

Państwo wysyłające lub dana instytucja UE, w zależności od przypadku, mogą zrzec się immunitetu od jurysdykcji, z którego korzysta personel EUNAVFOR-u. Zrzeczenie takie powinno być zawsze pisemne.

4. Wszczęcie postępowania przez personel EUNAVFOR-u uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do powództw wzajemnych powiązanych bezpośrednio z powództwem głównym.
5. Personel EUNAVFOR-u nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.
6. W stosunku do personelu EUNAVFOR-u nie mogą być przedsięwzięte żadne środki egzekucyjne.
7. Immunitet personelu EUNAVFOR-u od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.
8. Członkowie EUNAVFOR-u zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania dochodów i wynagrodzenia, wypłacanych mu przez EUNAVFOR lub państwa wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.
9. Państwo przyjmujące, w zgodzie z ustawami i przepisami, które może wydać, zezwala na przywóz i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i innych należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u.

Osobisty bagaż personelu EUNAVFOR-u jest zwolniony z rewizji, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu EUNAVFOR-u, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawodawstwo państwa przyjmującego lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach rewizję przeprowadza się jedynie w obecności członka personelu EUNAVFOR-u lub upoważnionego przedstawiciela EUNAVFOR-u.

Artykuł 7

Jurysdykcja karna

Właściwe organy danego państwa wysyłającego mają prawo w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego jurysdykcję karną oraz władzę dyscyplinarną przyznaną im przez prawodawstwo tego państwa wysyłającego w stosunku do każdego członka personelu EUNAVFOR-u podlegającego temu prawodawstwu.

Artykuł 8

Mundury i broń

1. Noszenie mundurów podlega zasadom zatwierdzonym przez dowódcę sił UE.
2. Personel wojskowy EUNAVFOR-u może nosić broń i amunicję, pod warunkiem że jest do tego upoważniony przez wydane mu rozkazy.

*Artykuł 9***Wsparcie udzielane przez państwo przyjmujące i zawieranie umów**

1. W miarę dostępnych mu środków i możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i wsparciu operacji.
2. Prawo właściwe dla umów zawieranych przez EUNAVFOR w państwie przyjmującym jest określone w tych umowach.
3. Państwo przyjmujące ułatwia wykonywanie umów zawartych przez EUNAVFOR z podmiotami gospodarczymi do celów operacji.

*Artykuł 10***Zmarli członkowie personelu EUNAVFOR-u**

Dowódca sił UE ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu EUNAVFOR-u oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia i podjąć w tym celu stosowne kroki.

*Artykuł 11***Bezpieczeństwo EUNAVFOR-u**

Na terytorium lądowym państwa przyjmującego oraz na jego wodach wewnętrznych EUNAVFOR jest upoważniony do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony swoich okrętów, statków powietrznych i zasobów, jak również okrętów przez siebie chronionych, przed wszelkim atakiem lub wtargnięciem z zewnątrz.

*Artykuł 12***Łączność**

EUNAVFOR korzysta z prawa do nieograniczonej łączności radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości bez pobierania opłat.

*Artykuł 13***Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkód i strat**

1. EUNAVFOR ani jego personel nie ponoszą odpowiedzialności za szkody ani straty dotyczące mienia cywilnego lub państwowego, które związane są z wymogami operacyjnymi lub powstają w wyniku działań związanych z zakłóceniami porządku publicznego lub ochroną EUNAVFOR-u.
2. Roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub państwowego nieobjętych postanowieniami ust. 1 oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia EUNAVFOR-u zaspokajane są na drodze dyplomatycznej.
3. W przypadku postępowania sądowego wszczętego w związku ze szkodami poniesionymi przez strony trzecie Republika Somalijska występuje zamiast EUNAVFOR-u w trakcie postępowania. W każdym przypadku Republika Somalijska wypłaca wszelkie odszkodowania należne jako zadośćuczynienie za szkody – inne niż te, o których mowa w ust. 1 – poniesione przez strony trzecie. Jeżeli takie zadośćuczynienie jest związane z EUNAVFOR-em, kwota zadośćuczynienia jest całkowicie lub częściowo refundowana przez EUNAVFOR.

*Artykuł 14***Współpraca i spory**

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli EUNAVFOR-u oraz właściwe organy państwa przyjmującego.
2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej przez przedstawicieli państwa przyjmującego i przedstawicieli UE.

Artykuł 15**Inne postanowienia**

1. W przypadkach gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw EUNAVFOR-u oraz jego personelu, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe organy lokalne państwa przyjmującego.
2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanowienia odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakimkolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w EUNAVFOR.

Artykuł 16**Uzgodnienia wykonawcze**

Do celów niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy dowódcą operacji UE i dowódcą sił UE, z jednej strony, a organami administracyjnymi państwa przyjmującego, z drugiej strony.

Artykuł 17**Wejście w życie i zakończenie**

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie z dniem jej podpisania i pozostaje w mocy do dnia wyjazdu ostatniego oddziału EUNAVFOR-u oraz ostatniego członka personelu EUNAVFOR-u, zgodnie z informacją dostarczoną przez EUNAVFOR.
2. Niezależnie od ust. 1 przepisy art. 4 ust. 8, art. 5 ust. 1–3, art. 5 ust. 6–7, art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 3–4, art. 6 ust. 6, art. 6 ust. 8–9 i art. 13 uznaje się za obowiązujące od dnia rozmieszczenia pierwszego członka personelu EUNAVFOR, jeśli data ta jest wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej umowy.
3. Niniejsza umowa może być zmieniona w formie pisemnej za obopólną zgodą stron.
4. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonywania niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Nairobi, dnia 31 grudnia 2008 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu państwa przyjmującego

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 302 z dnia 19 października 1992 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 02, tom 04, s. 307)

Strona 343, art. 189 ust. 4:

zamiast: „4. W przypadku gdy dłużnik bądź osoba mogąca się nim stać jest organem administracji publicznej, złożenie zabezpieczenia nie jest wymagane.”,

powinno być: „4. W przypadku gdy dłużnik bądź osoba mogąca się nim stać jest organem publicznym, złożenie zabezpieczenia nie jest wymagane.”.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.